

Év végi beszélgetés a Polgármesterrel

Már csak napok választanak el bennünket a 2012. év végétől, immár hagyományosan kerestük fel Dragovác Ágnes polgármestert, hogy vessen számot

az elmúlt év sikereiről, nehézségeiről és kudarcairól:

Az év legnagyobb beruházása tulajdonképpen nem látszik, azért azt tudnunk kell, hogy a szennyvízcsatorna kiépítése félmilliárdos beruházás volt.

A napokban megkaptuk az üzemeltetési engedélyt, és ezzel tulajdonképpen a pályázat lezárult. A hatóság mindent rendben talált, és a működés ezzel szabad utat kapott. Ezúttal is szeretnék köszönetet mondani azért, hogy az időnkénti kellemetlenségeket a beruházás során a lakosság megértéssel fogadta.

A rendszer üzemeltetője a Szigetvíz Kft. Bennük egy lelkes fiatal csapatra találtunk, és úgy érzem, hogy döntésünk jó választás volt. Ez mindenképpen az év sikerének nevezhető. Az önkormányzat a próbaüzemelés idején megelőlegezte a lakossági hozzájárulásokat, de ezt az összeget utólag sokan nem fizették be. Megértem a családok nehéz gazdasági helyzetét, de amikor a lehetőségek közül választottak, tudniuk kellett, hogy mire kötelezték el magukat. Nagyon kérek mindenkit, hogy minél előbb rendezzék fizetési elmaradásukat. Azt is tudjuk, hogy itt a karácsony, de nekünk a 8 millió forint első hitelrészletet vissza kell fizetnünk.

Ha ezt nem tudjuk teljesíteni, akkor a tartozással bírók szennyvízcsatornáját le kell köttetnünk a rendszerről, és ezt nem szeretnénk megtenni. Akinek a csatornáját csatlakoztatták a rendszerre, de nem kapott szerződést, az jelezze az önkormányzatnak!

Akinek megvolt a rákötési lehetősége, és ezzel nem élt, annak 2013-tól talajterhelési díjat kell fizetnie. A víziközművekről rendelkező törvény előírja, hogy ahol csatornarendszer van, ott arra csatlakozni kell. Amennyiben az érintett nem tudja számlával igazolni az elszállított szennyvíz mennyiségét, akkor a felhasznált víz minden köbmétere után 1800 Ft talajterhelési díjat kell fizetnie. Ennek a kivetése az önkormányzatnak jogszabályi kötelezettsége, mérlegelési lehetősége nincs.

Siker volt az iskola energetikai felújítása, jó vállalkozóra lertünk a közbeszerzés során. Talán kis szerencse is, hogy nem pogányi kivitelezők kapták meg a munkát, mert május közepén ért véget a beruházás, és csak most tudtuk az első részletet kifizetni. 30 millió forintot nem tudott volna megelőlegezni egyik kisvállalkozás sem. Örömmre szolgál, hogy a felújítás megvalósult, mert így a legmodernebb technológia előnyeit élvezheti az iskola.

Siker az is, hogy a faluház most már 80%-os készültségi fokon van. Sajnos itt is voltak késedelmes fizetések. Miután mindenre nem tudtunk pályázni, egy sor önrészes kivitelezésre is sor került, így a saját bevételeinkhez kellett igazítanunk ezeket a kifizetéseket. Az épület átadását a tavaszra tervezzük.

Folyamatban van a falumegújítási fejlesztési pályázat elbírálása, melyben a sportöltöző nyílászáróit szeretnénk kicserélni és a faluházhoz tervezzük egy játszóteret. *(folytatás a következő oldalon....)*

A tartalomból:

A számla

Hírek - események

Dalverseny

Szemét ügyek

Német Nemzetiségi Egyesület

Sebők Judit gondolatai

Meilinger Csabát kérdeztük

Az ajándékozás öröme

(...folytatás) az előző oldalról)

A lenti játszótérre már nem kaptunk engedélyt, azt le kell bontanunk, a helyén parkot alakítunk ki. Az utcanév- és hirdetőtáblák cseréjét is tervezzük, valamint hulladékgyűjtők kihelyezését a közterületeken. Szelektív hulladékgyűjtésre három szigetet hozunk létre a falu különböző részein.

Nem sikerült még Pécs önkormányzatával megállapodni a repülőtér jövő évi bérleti díját illetően, ami veszélyeztetheti a működésünket, de reméljük, hogy tárgyalásaink mielőbb megnyugtató eredménnyel fognak zárulni.

A jövő évi költségvetésből csak általános dolgokat lehet meghatározni, csak a sarokszámok vannak meg. Beruházásokra már nem kerülhet sor, csak feladat alapú támogatásra számíthatunk. Körjegyzőségileg Pogány Szalántához fog tartozni, és ez létszámcsökkentéssel jár. Az igazgatásügyi előadónk a jövőben a járáson fog dolgozni. A szalántai körjegyzőség mellett Pogányban megmarad a kirendeltség. Arra törekszünk, hogy amit Szalántán el lehet intézni, az helyben is elintézhető legyen. Ezen a területen teljes az egyetértésünk.

Hatodik polgármesteri évemet töltöm, és már korábban, képviselőként megismertem ezt a munkát. Az idei év rendkívül fárasztó volt, de látva az eredményeket, úgy érzem, hogy megérte. Jó érzés tölthet el bennünket, hisz van iskolánk, van óvodánk, van napközink és egy csodálatosan működő konyhával is rendelkezünk.

A közeljövőben elkészül a kultúrházunk is, ami - remélhetően - tele lesz élettel. Azt is tudnunk kell, hogy csatornahálózatunk, aminek megépítésével Pogány nyilvánvalóan felértékelődött, az „utolsó órában” készült el, mert erre most támogatást nyerni kevés esélyünk lenne.

A karácsonyt évek óta régi családi, bosnyák szokás szerint szeretnénk megünnepelni, és ez úttal is minden pogányi családnak kívánok áldott, békés ünnepeket.

Lejegyezte: Dragovác Márk

A Pogányi Önkormányzat, a Körjegyzőség, a Horvát és a Német kisebbségi Önkormányzat, valamint a Pogányért Alapítvány és a Pogányi Hírek nevében békés, boldog ünnepeket kívánunk!

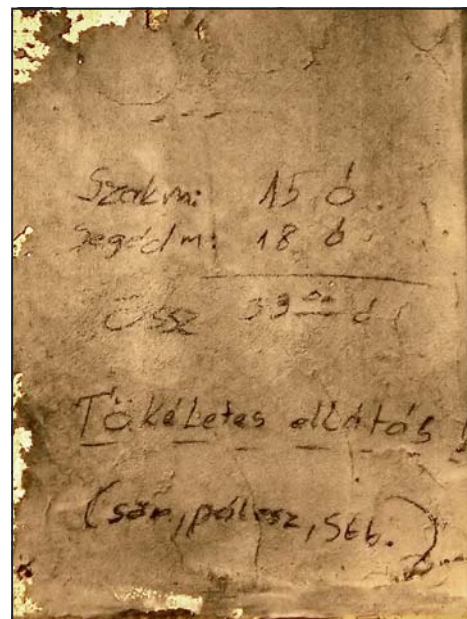

A számla

A közelmúltban néhány napig közművesmester dolgozott nálam. Miután régi ismerősöm a szakma kiváló gyakorlója, meg is bíztam benne, és biztos voltam a minőségi munkájában. Ahogy mondani szokták, úri ember pénzről nem beszél. A tőle megszkott minőségben el is végezte a munkát, majd eltávozott. Néhány nap elteltével találtam rá a hátrahagyott számlára az általa elkészített falon, melyet megmosolyogva olvastam el és adok most közre. Igen, ez már valamivel emberközelibb világ, gondoltam magamban.

Dragovác Márk

Szakm. 15 ó
Segéd. 18 ó
Össz. 33 ó
Tökéletes ellátás!
(sör, pálesz, stb.)

Cipősdoboz akció

Karácsony közeledtével ismét egy kis összefogásra hívom fel Önöket! A Pogányért Alapítvány ez évben is gyűjtést szervez azon lakótársainknak, akiknek egy kis doboznyi ajándék is nagy segítséget jelent és lelki erőt ad, mert az ajándékkal együtt közösségünk figyelmét is átnyújtjuk.

Kérem, hogy akik azt megtethetik, és szeretnének örömet okozni több mint 30 rászoruló családnak és egyedül élő idős embernek, összeállított csomagocskáikat a Polgármesteri Hivatalban december 20-án 14 óráig adják le.

Előre is köszönöm nagylelkűségüket!

Juhász Zoltán, a Pogányért Alapítvány kuratóriumának elnöke

A "Pogányért" Alapítvány bankszámlaszáma megváltozott:

"Pogányért" Alapítvány, közhasznú szervezet

Székhely: 7666 Pogány, Széchenyi u. 12.

Adószám: 18323643-1-02

Cégbíróági végzés száma: Pk.60.122/2003/5.

Bankszámlaszám: 50600100-30088557-52600016

Hírek - események

A Napraforgó Családi Napközi januárban megüresedő férőhelyeire 1-3 éves korig várunk új gyermekeket: egész napos, félnapos, illetve alkalmankénti ellátási lehetőséggel.

Az érdeklődő szülők jelentkezési lapot a napköziben (Széchenyi u. 11.), további információt a 30-570-8234-es telefonszámon kérhetnek. Szeretettel várjuk a gyerekeket. A napközi dolgozói

Dúdolda

A közös zenélés boldog, önfeledt időtöltést, játékot, élményekben gazdag kikapcsolódást jelent a kisgyermek számára. Minden gyermek muzikális. A zene a gyermekeknek olyan, mint egy varázslat. Ezért az Önkormányzat a pogányi, 0-3 éves korú gyermeket nevelő családoknak 2013. februárjától „Dúdolda” foglalkozást szervez. A bérlet árának felét, támogatásképpen, az Önkormányzat vállalja magára. A program kellő számú jelentkező esetén indul. Szeretettel várjuk az érdeklődő családokat! Jelentkezni lehet: Fejes Andreánál, a 30-321-8949-es telefonszámon. Bővebb információ: www.dudolda.blogspot.com

Márton napi felvonulás (visszatekintő)

A hagyományos Márton-napi lámpás felvonulásra sok pogányi család volt kíváncsi. Az érdeklődők az óvoda-iskola tanulójának műsorát láthatták, hallhatták, majd finom sütitököket kóstolhattak. A körmenet a katolikus templomba tartott, ahol zenés műsor keretében megismerkedhettünk Szent Mártonnak, a templom védőszentjének életével. A gyerekek dalokat tanultak Gál Károly atyával, és eljátszották a szent egyik jócselekedetét. Reméljük, hogy jövőre még többen ellátogatnak erre a búcsút bevezető, kis, családi ünnepségre!

Fotó: Róder Attila

Adventi hangverseny

A hagyományos komolyzenei koncertet idén a pécsi Bárdos Lajos Kórus szolgáltatja a kedves pogányiaknak. A koncert előtt, 17 órai kezdettel szentmise lesz. Időpont: 2012. december 22., szombat 18 óra. Helyszín: Katolikus templom. A részvétel ingyenes! Szeretettel várunk mindenkit!

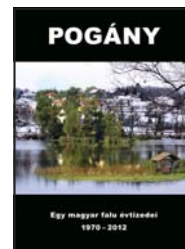
Zumba-téli szünet

A decemberi falurendezvények miatt a Zumba foglalkozások elmaradnak. Kezds: 2013. január 4. péntek, 19 óra, lenti bolthelyiség.

További információ: Fejes Andrea, 30-321-8949.

Pogány - Egy magyar falu évtizedei, 1970

-2012 címmel megjelent könyv megvásárolható az Önkormányzaton, hétfőtől péntekig, nyitva tartási időben. Ára: 2500 Ft.

„Együtt a civilekkel Pogányért!”

A Községi Önkormányzat Pogány a Helyi Vidékfejlesztési Stratégiák LEADER keretében a 1024412 azonosítószámú „Civil, valamint helyi kezdeményezések és együttműködések támogatása, jó gyakorlatok bemutatása” célterületen nyert pályázatot. Ennek záró rendezvénye volt a „Civilek szerepe a települések gazdasági fejlesztésében” elnevezésű fórum, melyet dr. Ficzkó Zsuzsanna vezetett.

Résztevők: „Pogányért” Alapítvány, Pogányi Német Nemzeti Egyesület, Pogányi Horvát Nemzetiségi Egyesület, Német Nemzetiségi Önkormányzat Pogány, Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Pogány, „Tavaszi” Horgászegyesület, Pogány Sportegyesület, Összefogás Aranyosgyárdyért Egyesület, Levendula Alapítvány, Szemely Holnap Egyesület.

A 2012. november 13-i program egy közös beszélgetés és közös gondolkodás volt a helyi civil szervezetek, valamint a térség együttműködésre kész más települései (Szemely, Aranyosgyárdy) civil szervezeteinek képviselőiben érkező aktivistákkal, valamint a helyi önkormányzat képviselőivel. A találkozók célja kettős volt: csapatépítés és „jó tapasztalatok” cseréje.

A csapatépítés az új kapcsolatok építése, a meglévők elmélyítése, egymás jobb megismerése, az egyes szervezetek küldetésének és céljainak bemutatásán keresztül a helyi társadalom szolgálatában végzett munka tudatosítása, s az egyes civil szervezetek tevékenységének népszerűsítése révén támogatók, jövődó együttműködő partnerek találása. A feladatot játékszituációban oldották meg a részttevők.

A jó tapasztalatok, jó gyakorlatok megismerése az új ismeretek, ötletek feltárását jelenti a helyi gazdaságnak a helyi civil szervezetek közreműködésével történő fejlesztése, élénkítése érdekében. A minél több hasznosítható példa megismeréséért hat csapat alakult, amelyek mindegyike kapott egy esetleírást egy hazai vagy külföldi – vidéki környezetben megvalósított – sikeres projektről. A fórumot sikeresnek értékelték a részttevők, jó hangulat, előremutató és hasznos beszélgetések jellemezték.

Fejes Andrea

Fotó: Szilágyi Imre

Nemzetiségi dalverseny Szegeden

Az előző számból már értesülhettek arról, hogy a „Népek tánca, népek zenéje” elnevezésű vetélkedőn a Pogányi Német Vegyeskórus és a Pogányi Menyecskekórus is bejutott a szegedi középdöntőbe.

Mindkét kórus jól szerepelt Szegeden, így a december 7-8-án megrendezésre kerülő döntőben is megmutathatják tudásukat. A döntő helyszíne a Szegedi Kisház lesz. A pogányi kórusok szombaton állnak színpadra. A német kórus német népdal csokorral, a horvát kórus baranyai, bunyevác és drávamenti énekekkel készül a végső megmérettetésre.

Lelkesen készülődünk, nagyon szurkolunk egymásnak és izgalommal várjuk a vetélkedő végét. Remélhetőleg a következő alkalommal részletesen beszámolhatunk az eseményekről és az eredményekről.

Birkenstock János

Liebe Leserinnen und Leser!

In unserem vorigen Exemplar konnten Sie schon darüber lesen, dass der Deutsche Gemischtchor und der Kroatische Frauenchor an dem Semifinale des Wettbewerbs „Tänze der Völker, Musik der Völker” teilnehmen dürfen.

Beide Chöre leisteten gut, so können sie ihr Wissen am 8. Dezember in dem Finale des Wettbewerbs in Szeged zeigen. Das Finale wird in dem Szegeder Kleintheater veranstaltet. Der Deutsche Gemischtchor bringt einen deutschen Liederstrauch mit sich, der Kroatische Frauenchor wird kroatische Volkslieder aus Branau, aus Westungarn und aus der Batschka singen.

Wir sind sehr aufgeregt und drücken einander die Daumen. Im nächsten Exemplar werden wir über die Ergebnisse und Ereignisse des Wettbewerbs ausführlich berichten.

Fotók: Zilahi Lajos

Dragi Čitatelji!

U prijašnjem izdanju ste već mogli čitati o tome da ženski pjevački zbor „Snaše iz Pogana” i Njemački mješoviti zbor su dospjeli u polu finalu na natjecanju koja nosi naslov „Ples naroda, muzika naroda”. I jedan i drugi zbor je izveo odličan nastup i tako 7. i 8. prosinca u Segedinu u finalu mogu opet pokazati svoju vještinu. Mjesto finale je Malo kazalište u Segedinu. Zborovi iz Pogana će izvesti svoj nastup u subotu. Njemački zbor sa njemačkim melodijama će nastupati a naše „Snaše” sa baranjskim,

Környezetünk ...

Az önkormányzat igen sok energiát és pénzt áldoz arra, hogy településünk és környezetünk minél inkább szemétkes legyen.

Dolgozóink szinte naponta járkák a falu utcáit, hogy az ott közlekedők által eldobott vagy "véletlenül elejtett" szemetet összeszedjék.

A tó északi végén a konténer helyére egy bekerített szemétkes került elhelyezésre. Erre azért volt szükség, mert a konténer elszállítása rengeteg pénzbe került.

Sajnos a „jóindulatú” emberek már kitalálták, hogy a szemetet a kerítésen kívül is el lehet helyezni. Természetesen ezt a kutyák és rókák szanaszét cibálják, ott ismét rendet kell tenni.

A temetőben a kriptáktól mintegy 10 m-re kialakult hatalmas szemétdombot is megszüntették (nem kis munkával).

A műanyagkoszorúkat, mécseket, drótokat, műanyagflakonokat és egyébeket szelektíven kiválogattuk. A maradék szemétkes 2 db 10 m³ -es konténerrel került elszállításra. A sírhelydíszek maradványainak elhelyezésére a temető észak-nyugati részét jelöltük ki. A régi lerakó helyét „Szemétkes lerakása tilos!” táblával láttuk el. Sajnos, ahogy a fotó bizonyítja, nem sok eredménnyel...

Emberek! Legalább a temetőben tiszteljék egymás munkáját!

Birkenstock Zoltán, falugondnok

Foto: Birkenstock Zoltán

Pogányi Német Nemzetiségi Egyesület

A Pogányi Német Nemzetiségi Egyesület 1995 áprilisában alakult, és a jogerős bírósági bejegyzés 1995. május 22-i keltezésű.

A szervezet fő tevékenysége a helyi németiség kultúrájának ápolása, régi hagyományok felelevenítése, tárgyi eszközök gyűjtése és megőrzése (a Horvát Nemzetiségi Egyesülettel közösen berendezett hagyományörző szoba).

Az egyesület politikai tevékenységet nem folytat, politikai pártokhoz nem kötődik, azoktól támogatást nem kap (ez bírósági kritérium).

A pályázati rendszerek kialakulásának kezdetén jelentős támogatást nyertünk a Német Szövetségi Köztársaság Belügyminisztériumától és az NSZK Magyarországi nagykövetségétől, aminek a felhasználásával hoztuk létre a „Nemzetiségi Klub”-ot. A klub megvalósításában nagy segítséget nyújtott a települési önkormányzat, valamint a helybeli szakemberek és a mellettük dolgozó segítők.

Az egyesület a Községi Önkormányzattal a Német és Horvát Nemzetiségi Önkormányzattal, valamint a faluban működő összes civil szervezettel és egyesülettel jó kapcsolatot ápol.

A falu összes rendezvényén részt veszünk.

Az 1999-ben alakult Német Vegyes Kórus kettő alkalommal vett részt a Soproni Országos Kórustalálkozón és a 2011-es seregszemlén, amely Pécs helyett tavaly Villányban zajlott le.

A kórus 2007-ben az országos minősítő versenyen „Arany fokozat”-ot ért el. A falu egész éves rendezvénysorozatán kívül felkérésre, meghívásra más településeken is többször szerepelünk az elmúlt évek során, és a későbbiekben is szívesen eleget teszünk hasonló meghívásoknak.

A Német Nemzetiségi Önkormányzat és a Német Nemzetiségi Egyesület több régi hagyomány felelevenítése mellett két éve hagyományteremtő szándékkal szervezi és végzi az úgynevezett „adventi házaló éneklés”-t. Az idei évben szintén hagyományteremtő szándékkal szerveztük a „Régi tavaszi hagyományok Pogányban” elnevezésű programsorozatot, ami régi szokásokon alapul.

- 1./ Virágvasárnap előtti éjszakán egy kis rendetlenséget csinálni lányos házaknál = szórás.
- 2./ Májusfa állítása május 1. előtti éjszaka.
- 3./ Májusfa „kitáncolása” május utolsó estéjén.

Az egyesület szerény anyagi lehetőségekkel rendelkezik. Bevételei az egyesületi tagok tagdíjából és az önkormányzati támogatásból származnak. A pályázati lehetőségek nagyon beszűkültek (éves szinten 2-3 alkalommal néhány tízezer forint támogatás nyerhető el nagyon komoly háttérmunkával és bajlódással!).

Az egyesület létszáma 50-60 fő között mozog. Nagy gond a fiatalítás, ami a kórus tekintetében még nehezebb.

Birkenstock János

Gondolatok a háláról

Akármennyire is igyekszem nyitott szemmel és szívvel járva megbecsülni a jót, mi körülvesz, mégis sokszor vagyok hálátlan. Azon kapom magam, hogy apró dolgokért méltatlankodom, és ami igazán értékkel bír életemben, elfeledem. Ilyenkor elszégyellem magam, és elgondolkodom azon, miért is kényelmesedik el az ember elméje egy idő után, mikor már megszokta a jót.

Egyszer csak természetessé válik annak létezése. Pedig sok rejtett dolognak kellett együtt állnia ahhoz, hogy mindez megadasson. Mi akartuk, előidéztük, sorsunk megengedte, hogy megteremtődjön, mert egybe vágott vele. Persze az embert folytonos elégedetlensége viszi előre. De tényleg előre haladunk?

Mi a cél? Hisz minden állomásnál úgy hisszük: megérkeztünk, itt már jó. Aztán egy idő után újra szűkös lesz a cipő. Mi ez a folytonos nyughatatlanság? Ennyire változékony az ember természete vagy ennyire nem ismerjük önmagunkat? Keressük a boldogságot, pedig ott van mindig és mindenhol, mondják a katarzist megélt emberek, meg a „megvilágosodottak”.

Körülvesz minket, csak nehéz észrevenni, hisz a mindennapok „nagy” dolgaihoz képest az apróságokban bújik meg.

De mindenkit körülvesz, csak kicsit ki kell szakadni a sodrásból és kívülről szemlélni életünket.

Ha csak néha, zsörtölődés közben eszünkbe jut, mink van, álljunk meg egy percre és adjunk hálát! Ne csak akkor értékeljük a dolgokat, mikor már elvette a sors!

A halottaink emlékének felidézése és ápolása után most köszönjük meg családjunk, barátaink, kedves ismerőseink létét és szeretetét. Mert ez sem evidens.

Ma kapjuk, de holnap, lehet, már nem...

Sebők Judit

Fotó: Baracs Dénes

Alvás helyett úszás

„Nem sokra becsültem az óvodában az ebéd utáni alvást, ezért aztán, mivel azzal egyidőben úszni is lehetett, én azt választottam. Így és akkor kerültem közelebbi kapcsolatba a vízzel, az úszással és ez azóta is tart, remélem még nagyon sokáig.”

Meilinger Csaba, paralimpikon mottóként

mondta ezt a beszélgetésünk elején, mintegy felkínálva annak a lehetőségét, hogy további kérdésekkel ostromoljam. Éltem vele.

- Így kezdődött. A folytatás?

- Ahogy múlt az idő, elsajátítottam az alapokat, megtanultam úszni, és egyre inkább megkedveltem ezt a sportágat. Ötödikes koromban volt a vízválasztó, ugyanis addig máshol is próbára tettem magam. Kecsegtető eredményeket értem el az atlétikában, rövidebb távokon. Mint labdarúgó palánta sem vallottam szégyent, és meghívást kaptam az MTK gyermekcsapatába, ahol akadémiai jelleggel oktatják a jövő labdarúgó reménységeit. Válaszút előtt álltam, el kellett döntenem, hogyan és merre tovább? Születési rendellenesség következtében a bal karomat nem úgy tudom használni, mint az ép kezűek, minnek következtében volt egy gyenge gerincferdülésem, ezért jött számításba a gyógyúszás, azaz a „vízválasztás”. Ezt a jó sorsomnak és az edzőmnek, Tar Imrének is köszönhetem, aki felfigyelt rám és egyben bevezetett az úszás világába. Ahogy múltak az évek és egyre jobb időket úsztam, az eredménye az lett, hogy többször mehettem külföldre versenyekre, edzőtáborozásra.

- Ugye, azért az eredmények csak úgy maguktól nem jöttek, jönnek?

- Nem bizony. Ha valaki netán azt hiszi, hogy karba tett kézzel sikert sikerre halmozhat, nagyot téved. Nem lehetek elfogult, hiszen minden – legyen az egyéni vagy csapatsport - áldozatot követel, nem keveset. Csak önfeláldozások árán lehet eredményeket elérni.

- Hogyan kezdődik és miként fejeződik be egy napja?

- Hajnali 5-kor csörög az óra, aztán a készülődés után irány Pécs. Kiskoromban a szüleim vittek, ma már ezt magam teszem. Hat órától edzés, majd az iskolapad vár. Délben ebéd, aztán könyvtár és tanulás. Délután négy órától ismét úszom, majd kondizom. Most az év végéig egy kicsit lazábban vagyok, mert ugye nem rég volt a paralimpia, és

engedélyezett a „lazítás”, ezért naponta - vasárnap kivételével - „csak” 5-6 kilométert úszom. Januárban már változik a táv, 15-16 kilométer naponta, mert augusztusban a világbajnokság következik. Előtte 3 hetes edzőtáborozás Los Angeles-ben, valamint - ha összejön - Thaiföldön, a hazaiakról nem is beszélve. Versenyek Németországban és Angliában... Talán kicsit elkalandoztam, de erről szólnak a napjaim, este 7 óra körül érkezem haza, ahol a kutyasétáltatás vár rám.

- Elég zsúfolt a programja. Mikor jut ideje a barátokra, társaságra, szórakozásra?

- Szerencsés embernek tartom magam, mert az úszók között vannak a legjobb barátaim, Sors Tamás, Biczó Bence, Bodor Ricsi, hogy csak néhány nevet említsek. Az elmúlt hetekben rendezték a Magyar Egyetemisták Országos Bajnokságát, melyen, az épeken kívül, mi ketten, Sors Tomival is részt vettünk. Az indulók között volt Cseh Laci is. Nem részletezem, szép eredményekkel tértünk haza.

Szórakozás? Csak igen szolid keretek között, nagyon visszafogottan történik. Sajnos számos példa bizonyítja, hogy akik megfeledkeznek magukról, és az anyagi juttatásokat nem arra fordítják, amire kapják, hamar eltűnnek a süllyesztőben.

Az úszás igen monoton, fárasztó sport, és akiben nincs megfelelő becsvágy, akarat arra, hogy felvegye a harcot az idővel, a tizedekkel, századokkal, ezredekkel, az nem viszi sokra.

- Néhány hónappal ezelőtt ért véget a paralimpia, ahol Meilinger Csaba is rajtköre állhatott, nem is egy számban. Minden úgy sikerült, ahogy eltervezte?

- Öszintén megvallom, egy picit többet vártam magamtól. Aki sportolt már valaha, az tudja, hogy egyszer elérkezik a bizonyítás ideje, amikor közönség elé kell lépnie... Nézzétek emberek, én erre készültem éveken keresztül! Aztán röpké percek alatt kiderül, hogy hova sorolnak be. Taps, avagy kudarc? Különösen igaz ez az én esetemben, aki az úszást, az egyéni sportot választottam. Minden elkötelezett sportoló nagy vágya az olimpián való részvétel. Leírni szinte lehetetlen, csak átérezni lehet, amikor szólítják az embert, hogy foglalja el a helyét a rajtkörnél, és húszezer ember torkából felharsan a biztatás, mindegy, hogy honnan, mely országból érkezett, csak a hazaiak talán valamivel nagyobb éljenést kapnak.

Fotó: Baracs Dénes

Nekem ez volt az első olimpiám. Itt szembesültem először ezzel a csodával, számomra új jelenséggel, ami a meglepetés erejével hatott rám. Voltak pillanatok, amikor azt sem tudtam, hol vagyok. Sajnos ez rányomta a bélyegét a versenyzésemre is. Nem mentegetőzni kívánok, de ez az igazság. Négy távon

indultam, és ami a fő számom, az sikerült a legkevésbé. A legjobb eredményt az ötven méteres gyorsúszásban értem el, ugyanis a döntőben nyolcadik lettem. A többi számban tizedeken múlt, hogy döntőt úszhassak.

- *Csaba, nincs szégyenkezni valója!*

- Nincs. Saját hibámból edzést nem hagytam ki, az előírt távokat végigúsztam, edzőm utasításait és tanácsait betartottam, elfogadtam, fegyelmezetten készültem a kihívásra. Okulva a hibáimból, tudom, hogy a jövőben mit kell tennem a jobb eredmények eléréséhez.

- *Mi a véleménye a megbecsülésről, a támogatásról?*

- Elégedett vagyok, mert hál' Isten, ma már sokkal jobb a helyzet, mint néhány évvel ezelőtt. Minden kétséget kizáróan a paraúszók ugyanolyan megbecsülésben részesülnek, mint az épek. Az olimpián azokkal a feltételekkel versenyezhetünk, mint ép társaink. Az a stáb állt rendelkezésünkre, amelyik őket is kiszolgálta. A mi versenyünket is több ezren tekintették meg. A londoni utcán barátsággal köszöntöttek mindannyiunkat, óriási volt a szeretetük. Az anyagiak terén is változások történtek és történnek. Természetesen ők nagyobb összegű juttatásban részesülnek, mint mi, annak ellenére, hogy az edzéseken velünk szemben ugyanazok a követelmények, mint az épeknél.

- *Milyen volt a fogadtatás, hazatérve az olimpiáról?*

- Nagy szeretettel és tisztelettel fogadtak bennünket, Pécs polgármestere külön gratulált nekünk. Különösen jóleső érzés volt, hogy az utcán az emberek kézfogásukkal köszönték meg a jó szereplésünket. Megtisztelő volt számunkra az is, hogy a megye több településére hívtak meg élménybeszámolóra. Nem szerepelt a kérdések között, hogy ez miként történt szűkebb hazámban, Pogányban, mégis említést kell, hogy tegyek róla. Igaz, hogy nem vagyok egy Gyurta Dani, akit úton útfélen megállítanak az ismertsége miatt, és aranyérmet sem szereztem, „csak” nyolcadik lettem a paralimpián egy úszásnembben, de itt, Pogányban élek már hat esztendeje, hajnalban innen megyek, és este ide érkezem. Egy elismerő kézfogás jól esett volna. Az utcánkban sokan gratuláltak. Köszönet érte. Élménybeszámolót szívesen tartanék, van miről.

- *Hogyan tovább? Tanulás, felkészülés a versenyekre. Brazília?*

- Ebben az esztendőben sikeresen érettségiztem, a jogi egyetemre járok. Most a lazítás időszakát élem, és ez teszi lehetővé, hogy kísérletet tegyek az egyetem első félévi vizsgáinak teljesítésére. A következő esztendő a versenyekről és a Világ bajnokságról szól. Szeretnék eljutni Rióba, és mindent megteszek azért, hogy az egyetemen folytassam tanulmányaimat. Tisztában vagyok azzal, hogy négy év múlva, a parasport versenyzőinek felzárkózása miatt egyre többen jelennek meg a „küzdőtéren”. De én sem vagyok az a típus, aki felemelt kézzel megyek a „csatába”. Szeretem a kihívásokat.

- *Kedves Csaba! Kívánok a versenyekhez egészséget, kitartást, vasakaratot, éppúgy, mint a tanulásban sikereket. Köszönöm a beszélgetést.*

Zilahi Lajos

Bencsik Éva grafikája

A nyári almától a téli kesztyűig - avagy az ajándékozás örömei

A történet a nyár derekán kezdődött, amikor a természet teljes pompájában virított, és a fák némelyike már termésével örvendeztette meg gazdáját, aki annak gondját viselte az év során. Vannak gyümölcsfák, melyeknek nincsenek gazdáik, azokat nem gondolja senki. Azok is tudnak örömet okozni az embernek, még ha nem is olyan szép és nem is olyan nagy a termésük, de jóízú és ehető. Ilyen fát talált a lány, aki rendszeresen járta a természetet, és mikor a szökédi legelő sarkában megpillantotta az elárvult fát, rögtön olyan öröm fogta el, mintha maga az aranyalmafa állna előtte. Hátizsákjába rakta a természetből kapott ajándékot, és vidáman elindult hazafelé. Benézett hozzám, és olyan sugárzó arccal nyitotta ki zsákját, mintha a világ legnagyobb kincse lapulna az aljában. Markába vett két almát, és azt mondta: - Idenézz, mit hoztam neked! Sugárzó boldogságát látva, nem értettem a kezében tartott jelentéktelen két alma és a boldogsága közti összefüggést. Hogyan akarhat valaki örömet szerezni két almával? - merült fel bennem rögtön a kérdés. Rajta az ajándékozás olyan fokú öröme látszott, amilyennel napjainkban már ritkán találkozni. Most már érzem, hogy én, a megajándékozott nem fogadtam olyan kitörő örömmel az almákat, mint ahogy ez neki természetes lett volna. Elszégyelltem magam.

Fotó: Róder Attila

Már el is felejtettem a velem történeteket, amikor most, a tél elején ismételtelen megjelent ugyanaz a lány, és - boldog arccal felém nyújtva két kezét - azt mondta: - Ide nézz, mit kaptam! Ránéztem kezeire, és semmi feltűnőt nem látva megkérdeztem, hogy mit? - Hát a kesztyűt! - válaszolta olyan kitörő boldogsággal, mintha a világ legértékesebb bőrkesztyűje védené kezeit a hidegtől. - Kati nénié volt - újságolta -, aki nemrégiben távozott közülünk, és ezt nekem adta. A kötött kesztyű ismételtelen azt az értéket képviselte, mint annak idején a két alma. De ez számára sokkal többet, mindent jelentett, hisz ezt Kati néni NEKI ADTA! Mivel nem volt senkije, ő maga is örülhetett annak, hogy ajándékát valaki elfogadta. Gyermekes örömmel simogatta meg egyik kezével a másikat, hálát adva a sorsnak, hogy őt ebben a kegyben részesítette. Összevettem a két esetet, és rögtön az jutott eszembe, hogy közeleg a karácsony, az ajándékozás időszaka. A fa alá fognak kerülni a drágábbnál drágább és - valljuk meg! - sokszor haszontalan ajándékok. Úgy érzem, ennek a lánynak az esete megszégyenítő egyszerűséggel lehetne példaértékű korunk emberének. Ő tanúbizonyságát adta

annak, hogy az ajándék értéke nem számít az örömközlésnél. Jó lenne elérni, hogy az öröm forrása ne a pénztárcánkban fakadjon, hanem a szívünkben. A domboldalon álló öreg almafa is várja a jövő nyarat, hogy aztán az esetlegesen arra járó vándort ismételtelen megajándékozza szerény termésével. Az adni és örömmel fogadni tényét sajnos még tanulnunk kell, illetve lehet, hogy csupán csak elfelejtettük. Érdemes lenne visszatérni a régi világ egyszerűségében is tisztább karácsonyi örömeihez! Persze magam is tudom, hogy ez szinte lehetetlen, mindenesetre kár érte.

Áldott ünnepeket!

Dragovác Márk

Hirdetések

Nyelvoktatás

Horvát, szerb, bosnyák, orosz nyelveken nyelvvizsgára történő felkészítéssel és felzárkóztatás angol nyelvből, szakmai tapasztalattal rendelkező tanártól.

Érdeklődni lehet a 06 30 310 35 35-ös telefonszámon.

Amennyiben kapcsolatfelvételen gondolkodik, kapcsolattartásra van szüksége külföldi üzleti partnerével (üzleti találkozók, prezentációk), illetve jogi anyagok (szerződés, cégkivonat, egyéb) fordítására horvát, szerb, bosnyák, montenegrói, orosz nyelvekre/ről, keresse az alábbi elérhetőségen szakképesítéssel rendelkező, számlaképes segítségét: 06 30 310 35 35

90 órás, ingyenes angol és német nyelvi képzések indulnak januártól felnőttek számára Pogányban. Jelentkezés, regisztráció az iskolában.

Állásajánlat: A Szoceg Nonprofit Kft. Szent Erzsébet Alapellátási Központja keres Pogány területére jelzőrendszeres házi segítségnyújtás biztosításához megbízási szerződéssel munkatársat. Szakképzettség nem szükséges, megbízhatóság annál inkább. Részletekért és információért hívja Kis Tóth Diána intézményvezetőt a 20/322-5595-ös telefonszámon.

Számítógép, LCD monitorral, operációs rendszerrel eladó.

Érdeklődni emailben: attila.roder@gmail.com

3 tündéri kiskutya (2 hím, 1 nőstény) keresi leendő gazdáját. Nagyon játékosak és szeretetteljesek.

Érdeklődni:

Beke Livia - 20/9150162,

Beke Diána - 20/9695710,

dia.beke.94@gmail.com

Kiadja a Pogányért Alapítvány, 7666 Pogány, Rozmaring u. 16.

Adószám: 18323643-1-02 email: poganyihirek@gmail.com

Főszerkesztő Dragovác Márk, email: dmark@dravanet.hu

Megjelenik 400 pld-ban, időszaki kiadványként.

Nyomtatja és terjeszti a Pogányi Önkormányzat,
7666 Pogány, Széchenyi u. 12.